

Verkenner 3^e klas

ANDERE UITGAVEN VAN DE
VERENIGING „DE NEDERLANDSE PADVINDERS“ :

Touwverbindingen
Kaart en Kompas
St. Jorisviering
De Kampeerstandaard
Vlieger derde klas
Vlieger tweede klas
Vlieger eerste klas
Verkenner tweede klas
Verkenner eerste klas
Padvindere Liedererbundel
Tweehonderd ideeën voor Patrouilleleiders, deel I
Tweehonderd ideeën voor Patrouilleleiders, deel II
Het patrouillesysteem in de praktijk

UITGAVEN VAN DE NATIONALE
PADVINDERSRAAD :

Verkennen voor jongens
Zeeverkennerhandboek

Auteursrecht voorbehouden

INHOUD

	Blz.
Wat is de bedoeling van dit boekje?	5
Hoofdstuk I - De derde klas eisen	6
Hoofdstuk II - Lord Robert Baden-Powell	7
Zijn jeugd	7
Woudloper in de tropen	8
„De wolf die nooit slaapt“	8
Een nieuwe trainings-manier	10
Hoe het ontstond	10
Het Spel van Verkennen	12
De Chief Scout	12
Belangrijke data	13
Hoofdstuk III - De derde klas eisen	13
a. De padvinderswet en de belofte begrijpen	14
b. Het gebruik van het padvinderssaluut kennen	18
c. De ranginsignes, de patrouille- en spoortekens en de tekens voor troeppopstelling kennen	20
d. De vlag aan de mast gereedmaken voor hijsen of breken, en de vlag kunnen neerhalen	24
e. De verkennerstok kunnen gebruiken	26
f. Touwverbindingen	28
g. Touwbezetting	29
h. Voor zeeverkenners	32
Kroonverkenner	34

VOORWOORD BIJ DE EERSTE OPLAAG

WAT IS DE BEDOELING VAN DIT BOEKJE

Je bent op je zwerftochten wel eens A.N.W.B.-paddestoelen tegengekomen.

Je hebt er dankbaar gebruik van gemaakt, hoewel je een goede kaart bij je had. Dit derde klasse boekje heeft eigenlijk eenzelfde taak. Je hebt een aantal goede „kaarten”, zoals je patrouilleleider, je hopman, je vaandrig en niet te vergeten je handboek „Het Verkennen voor Jongens”.

Dit kleine boekje is in geen enkel opzicht een vervanging van de genoemde „kaarten” en zoals je al wel bemerkt zult hebben is het „Verkennen” niet iets, dat je alleen uit een boekje kunt leren.

De enige taak van dit derde klasse boekje is : je wegwijs te maken in het „Verkennen voor Jongens” en je enkele aanwijzingen te geven hoe je je training voor de eisen aan kunt pakken. Dus aan het werk en maak het jezelf niet te gemakkelijk.

Hoofdcommissaris

DE DERDE KLAS EISEN

- a. De padvinderswet en de belofte kennen en begrijpen.
- b. Het gebruik en de betekenis van het padvinderssaluut kennen.
- c. De ranginsignes, de patrouilletekens, de spoorstekens en de tekens voor troepopstelling kennen.
- d₁. De geschiedenis en de betekenis van de Nederlandse vlag kennen.
- d₂. De vlag aan de mast gereed kunnen maken voor hijsen of breken en de vlag kunnen neerhalen.
- e. De verkennerstok kunnen gebruiken.
- f. Kunnen leggen en toepassen : de platte knoop, de schootsteek, de mastworp, de werpankersteek, de touwverkorting en de paalsteek.
- g. Een touw kunnen bezetten en opschieten.
- h. (voor zeeverkenner): Zie de eisen op blz. 32.

LORD ROBERT BADEN-POWELL

Voordat wij iets zullen zeggen over de eerste eis, het begrijpen van de wet en de belofte, iets over de stichter van onze beweging, Lord Robert Baden-Powell.

Zijn jeugd

Robert Stephenson Smyth Baden-Powell werd op 22 februari 1857 in Londen geboren.

Robert was de vijfde van de zeven kinderen die het gezin telde. Helaas stierf zijn vader, die professor te Oxford was, toen Robert drie jaar oud was. De gehele zorg voor het grote gezin rustte toen op de moeder. Roberts oudste broer Warrington, die toen dertien jaar oud was, nam de leiding bij alle avonturen en tochten die de jongens uit het hele gezin samen maakten, op vrije middagen en in de vakanties. Met een oude boot leerden zij zeilen en roeien, zij kampeerden en aangezien er niet veel geld was, zorgden de jongens voor een groot deel voor hun eigen voedsel door te gaan vissen, eetbare planten te zoeken en door konijnen te vangen. Robert leerde dus al jong het buitenleven kennen en er van te houden zichzelf te kunnen helpen onder alle omstandigheden.

Toen Robert twaalf jaar oud was ging hij naar de kostschool Charterhouse en het is begrijpelijk dat hij zijn gewoonte van het braden van konijnen niet zo maar kon laten en het kostte dan ook veel moeite om bijna onder de ogen van de leraren een vuurtje te stoken, dat bijna geen rook mocht geven, daar hij anders ontdekt zou worden.

Op school was de jonge Robert geen uitblinker wat leren betrof. Wel was hij populair en kon in toneelstukjes zijn leraren goed nadoen; ook leerde hij zich-

zelf tekenen en schetsen, wat hem later goed van pas zou komen.

Woudloper in de tropen

Op negentienjarige leeftijd werd Robert uitgezonden naar India om er te dienen bij het 13e regiment huza-ren. In deze streken kwam de jonge woudloper in zijn element. Het bestuderen van wilde dieren, de jacht, paardrijden, speuren en grote tochten gaven Robert de kans om te tonen wat hij waard was.

Moeilijke opdrachten, als het besluipen van vijandelijke nederzettingen en het rapporteren van de juiste gegevens, maakten hem steeds meer bekwaam voor zijn taak. Bovendien leerde Robert omgaan met mensen die boven en beneden hem gesteld waren en hij wist zich bij beide groepen bemind te maken.

„De wolf die nooit slaapt”

Van India kwam B.-P., zoals hij overal bekend is, in Afrika, waar hij voor het eerst in contact kwam met de Zoeloes. Van de gewoonten en gebruiken van deze mensen heeft B.-P. veel geleerd. Zo heeft hij van deze stam onder andere de Een-gonyama dans geleerd, die in „Het verkennen voor Jongens” staat afgedrukt. Van de inboorlingen kreeg hij de ere naam M'hlala Panzi, wat betekent „de man die liggende kan schieten”. Na Afrika ging B.-P. naar Malta en daarna met een speciale opdracht naar Ashanti, waar hij met zijn manschappen een mars van 150 mijl door bijne onbegaanbaar oerwoud moest maken, terwijl zij kaarten moesten tekenen en bruggen moesten aanleggen voor de mannen die hen zouden volgen. In Matabeleland moest hij, na zijn avonturen in Ashanti, de inboorlingen die in opstand waren gekomen, gaan bedwingen. Na afloop van deze expeditie kreeg hij van deze inboorlingen de ere naam Impeesa (de wolf die nooit slaapt).

Een nieuwe trainings-manier

B.-P. was inmiddels opgeklimmen tot de rang van kolonel en zijn populariteit onder zijn manschappen was enorm, vooral door de nieuwe manier van training die hij had ingevoerd.

Vroeger werden de soldaten alleen maar gedrild en hadden niets te vertellen. B.-P. deelde de mannen in kleine groepjes in en gaf hun verantwoordelijkheid voor hun eigen werk. Bovendien zorgde hij voor gezonde ontspanning, zoals wedstrijden, toneelavonden enz. Van Afrika reisde hij weer naar India en van hier naar Engeland. Inmiddels had B.-P. een boekje geschreven over zijn manier van opleiding van soldaten: „Aids to scouting” (hulp bij het verkennen). Maar voor het gedrukt kon worden was Baden-Powell alweer op weg naar Afrika.

Vooral het beleg van Mafeking dat 217 dagen duurde, maakte B.-P. in Engeland ongelooflijk populair, terwijl hij bevorderd werd tot generaal-majoor. Nu kreeg B.-P. de opdracht om de Zuid-Afrikaanse politie op te richten.

Met grote zorg koos B.-P. de mannen hiervoor uit en gaf hen een grondige training, zodat dit keurkorps na korte tijd over de gehele wereld bekend werd, door hun moed en doortastendheid.

Daarna ging hij terug naar Engeland; nu als inspecteur-generaal van de cavalerie, waarbij zijn kennis van paarden B.-P. goed van pas kwam.

Hoe het ontstond

Inmiddels was het boekje Aids to Scouting gedrukt, en B.-P. bemerkte dat niet alleen soldaten het gebruikten, maar dat ook groepjes jongens de oefeningen en de spelen, die in dit boek voorkwamen, deden.

Tijdens één van de vele expedities in Afrika bouwde B.-P. met een groep inboorlingen meer dan 200 bruggen.

De leider van de Engelse Boys Brigade, Sir William Smith, had een gesprek met B.-P., met als gevolg, dat Sir William de ideeën van B.-P. ging gebruiken voor het jongenswerk, terwijl B.-P. zijn boekje verder uitwerkte om het meer geschikt te maken voor jongens. Deze uitgewerkte plannen werden beproefd tijdens een jongenskamp op Brownsea Island. Je kunt je voorstellen wat voor een kamp dat geweest is. B.-P., die samen met de jongens allerlei oefeningen en spelen doet, terwijl B.-P. 's avonds aan het kampvuur zijn spannende verhalen vertelt. Het kamp werd een enorm succes en na afloop gaat B.-P. zijn ideeën een vaste vorm geven. Hij schrijft zijn gedachten op en deze worden uitgegeven in veertiendaagse afleveringen, onder de naam „Het Verkennen voor Jongens“. Dit was in het jaar 1908.

Het spel van verkennen

En nu komt het wonderlijke; de afleveringen vliegen weg en overal in het land ontstaan jongensclubjes die het verkennen gaan spelen, terwijl zij B.-P. schrijven om richtlijnen en hoe zij aan leiders moeten komen die hen verder kunnen helpen. Overal in de wereld blijken verkenners-patrouilles te ontstaan en Het Verkennen eist Baden-Powell steeds meer op. Uniformen, klasse-eisen, insignes, richtlijnen voor kampen, enz. Mede door de aandrang van de Engelse koning en vooral door de roep van de jongens zelf, besluit B.-P. zijn loopbaan om te buigen en zich helemaal te geven aan Het Spel van Verkennen.

De Chief Scout

Nu is het ondoenlijk in deze korte opsomming alles te zeggen wat onze Chief Scout voor het Spel van Ver-

kennen gedaan heeft. Het leek wel of de Chief overal tegelijk was en tijdens zijn wereldreizen gaf hij veel hulp bij het spelen van het spel.

Ieder die met hem in aanraking kwam, raakte onder de indruk van zijn eenvoud en van zijn manier van werken. B.-P.'s leefwijze was uiterst sober.

Meestal sliep hij op een eenvoudig bed op de veranda van zijn huis; deed 's morgens zijn oefeningen, maakte een wandeling met zijn honden en zette zich dan aan de enorme hoeveelheid werk die hem iedere dag opnieuw weer wachtte. Zijn ontspanning vond hij door rustig alleen te gaan vissen en zodoende ongestoord in de natuur te kunnen zijn.

Tegen het einde van zijn leven ging de Chief in Kenya wonen, waar hij in 1941 gestorven is op 8 januari.

Belangrijke data

Hieronder nog enkele data :

- 1907 Proefkamp op Brownsea Island.
- 1908 Eerste uitgave van „Het Verkennen voor jongens“.
- 1910 Eerste padvinders in Nederland.
- 1916 Eerste welpen.
- 1918 Eerste voortrekkers.
- 1920 Eerste Wereld Jamboree in Engeland. (Een jamboree is een bijeenkomst van padvinders uit de gehele wereld, welke om de vier jaar gehouden wordt).
- 1937 Wereld Jamboree in Vogelenzang.
- 1960 50 jaar Nederlandse padvinders.

DE DERDE KLAS EISEN

a. De padvinderswet en de belofte begrijpen

De belofte luidt :

Op mijn eer beloof ik ernstig te zullen trachten
Mijn plicht te doen tegenover God en mijn land
Iedereen te helpen waar ik kan
De padvinderswet te gehoorzamen.

Een belofte kom je altijd en onder alle omstandigheden na. Het is dus wel zaak dat je voor jezelf goed weet wat je belooft. Je hopman en je patrouilleleider zullen voor je installatie wel met je over deze belofte spreken, zodat je duidelijk wordt wat er precies met onze belofte bedoeld wordt en hoe je hem na kunt leven.

Plicht tegenover God komt in de belofte vooraan. God dien je door je lichaam en je geest sterk en rein te maken, opdat je beter in staat bent je naasten te helpen. Maar al is je lichaam sterk en je geest zuiver, dan is er nog meer nodig om anderen te kunnen helpen; je moet ook de vaardigheid hebben om op het juiste moment goed te *kunnen* helpen.

Daarom is ons motto : „Weest Paraat”. Met de belofte voor ogen oefenen verkenners zich in allerlei vaardigheden om zich zelf en anderen onder alle omstandigheden te kunnen helpen.

Plicht tegenover God omvat ook de verplichtingen die je godsdienst je stelt. Een padvinder leert om opgewekt en met open vizier deze plichten te allen tijde na te komen.

Onze plicht tegenover ons land omvat het nakomen van de wetten van het land, maar ook bijvoorbeeld het in stand houden van de natuur; een verkenners,

die zo maar met zijn bijl in een boom hakt, zonder het hout dringend nodig te hebben, komt zijn plicht tegenover het land niet na.

In kampvuurverhaal 3 uit het Verkennen voor jongens schrijft B.-P. over de wet. Lees dit hoofdstuk eens goed door.

Hieronder enkele punten om in gedachten te houden :

1. *Op de eer van een padvinder kan men vertrouwen.*

Hieraan herkent men een echte padvinder, die altijd de waarheid spreekt en die een opgedragen taak zonder meer volbrengt.

2. *Een padvinder is trouw.*

Iedereen die je ontmoet kan op je vertrouwen; een padvinder laat niemand in de steek.

3. *Het is de plicht van een padvinder zich nuttig te maken en anderen te helpen.*

Van nature denken wij meestal eerst aan onszelf. Oefen je dus steeds om eerst aan anderen te denken onder alle omstandigheden. Doe iedere dag minstens één goede daad.

4. *Een padvinder is een vriend voor allen en een broeder voor alle padvinders.*

Wees een vriend voor iedereen die je ontmoet en je zult vriendelijkheid terug ontvangen. Een padvinder wacht niet af tot een ander zich een vriend toont, maar hij is de eerste. Padvinders over de gehele wereld leggen dezelfde belofte af en trachten dezelfde wet na te leven. Alle padvinders houden van het buitenleven en voelen zich dus broeders.

5. *Een padvinder is ridderlijk.*

Een padvinder schaamt zich niet het voorbeeld van de ridders te volgen en beleefd en behulpzaam te zijn, vooral voor ongelukkigen en zwakken, vrouwen en kinderen.

6. *Een padvinder is een dierenvriend.*

Wees ook ridderlijk tegenover dieren. Een padvinder heeft dikwijls de gelegenheid vriendelijk voor dieren te zijn. Het helpen van een gewond dier valt hieronder, maar ook een praatje en een klopje op de hals van het paard van de groenteboer. Denk vooral om de dieren in de winter als deze het moeilijk hebben met het vinden van voedsel en water.

7. *Een padvinder weet orders te gehoorzamen zonder tegen te spreken.*

Dit is niet gemakkelijk ! Denk je echter eens in wat een rommel het zou worden op troep als de orders niet opgevolgd zouden worden. Als jij zelf later P.L. bent, wil je ook gehoorzaamd worden. Oefen je dus eerst in het gehoorzamen zonder tegenspreken.

8. *Een padvinder glimlacht en fluit onder alle moeilijkheden.*

Als je jezelf dwingt om opgewekt te zijn, zul je merken dat de gehele wereld zonnig wordt en iedereen die je ontmoet zal ook opgewekt worden. Het is dus beslist de moeite waard om je hierin te oefenen.

9. *Een padvinder is spaarzaam.*

Een padvinder verspilt geen geld en goederen, maar ook geen tijd. Je bent netjes op je kleren en je verdere bezittingen. Je laat geen minuut verloren gaan.

10. *Een padvinder is rein in gedachten, woord en daad.*

Maak er een goede gewoonte van om rein te zijn bij alles wat je doet. Zorg ervoor dat je lichaam schoon is, dat je eigendommen niet vervuilen. Een padvinder probeert ook een goede vriend te zijn voor anderen door niet naar „vieze mopjes” te luisteren en deze ook niet te vertellen.

Gaan je gedachten toch naar onreine dingen uit, probeer dan aan andere dingen te denken, bijvoorbeeld de komende patrouillewedstrijden, of het maken van een zwerftocht.

Vind je dit artikel ondanks je pogingen toch te moeilijk om goed na te leven, maak er als een echte padvinder geen geheim van, maar praat er eens over met iemand die ouder is en die je vertrouwt en je zult zien dat die oudere je zal begrijpen (want hij is ook jong geweest) en dat jullie samen de goede weg wel zullen vinden.

b. Het gebruik van het padvinderssaluut kennen

In kampvuurverhaal 3 uit het Verkennen voor Jongens schrijft B.-P. over het saluut. Lees dit gedeelte eens aandachtig door en oefen eens samen met je patrouilleleider. Helaas zul je bemerken dat er nog steeds een aantal padvinders is, dat het gek vindt om te salueren als je ze tegen komt.

Geef jij het voorbeeld door het eerst een correct saluut te brengen, en je zult bemerken dat de ander als hij je weer eens tegenkomt ook zal salueren. Het is slechts een kwestie van gewoonte.

Op de figuren zie je hoe het saluut gebracht wordt onder de verschillende omstandigheden.

Een padvinder salueert als hij een andere padvinder ontmoet, als de vlag gehesen of gebroken wordt, terwijl bij een installatie het geheim of half saluut gebracht wordt.

De verkenners die de vlag neerhaalt salueert de vlag voordat hij de lijn van de vlaggemast losmaakt, de andere verkenners salueren bij het neerhalen van de vlag niet.

Bij het spelen van het volkslied wordt geen saluut gebracht; padvinders staan dan correct in de houding.

SALUUT

ONDER HET LOPEN

BIJ HOUDING

MÉT STOK

ZONDER STOK

GEHEIM SALUUT

ZONDER STOK

c. De ranginsignes, de patrouille- en spoortekens en de tekens voor troeppopstelling kennen

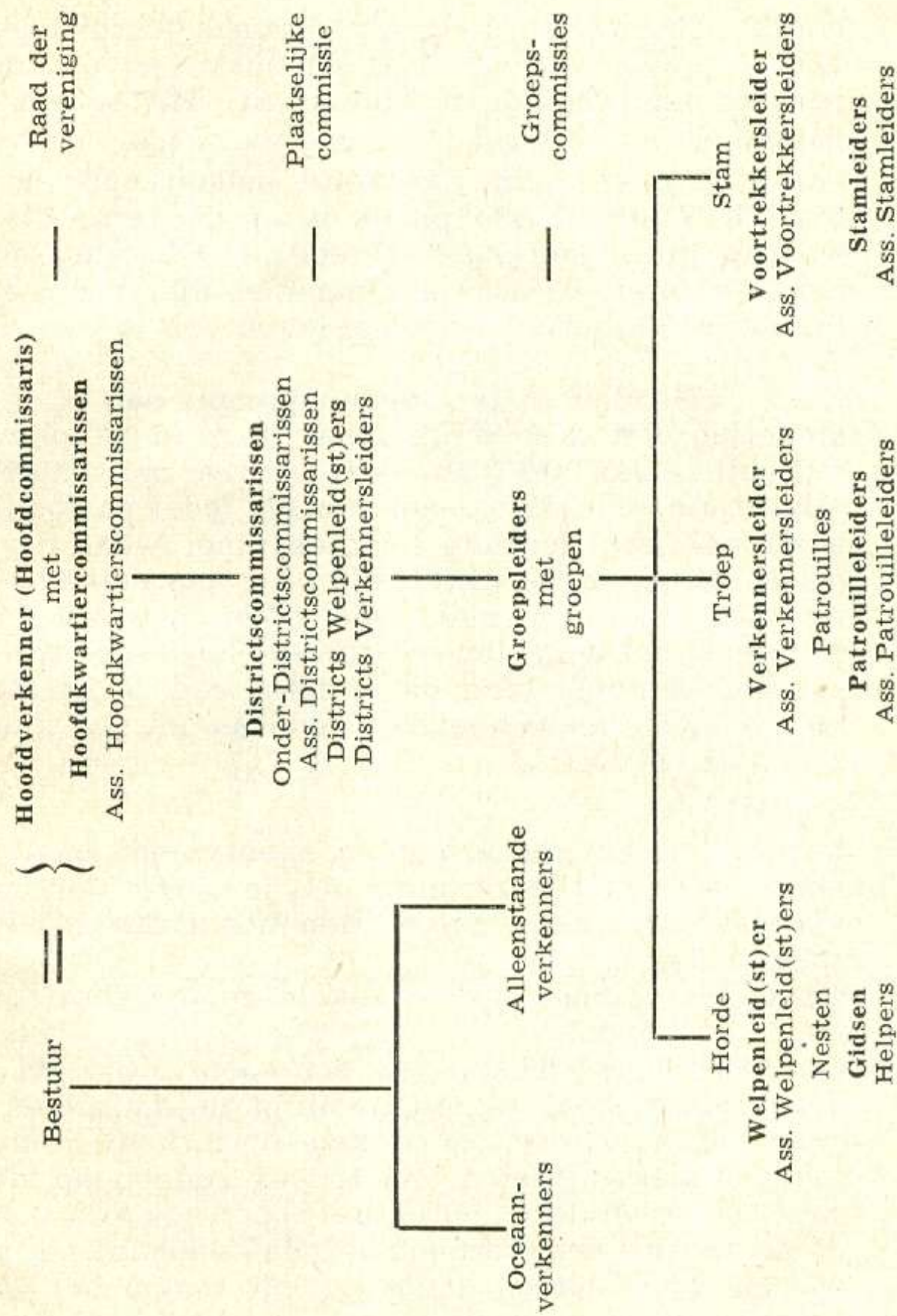
Je zult op je troep al wel opgemerkt hebben, dat je patrouilleleider twee witte bandjes op zijn linkerborstzak heeft, terwijl de andere jongens deze niet hebben. Ook heeft je hopman een andere kleur pluim op zijn hoed dan de vaandrig.

In onze padvindersbeweging hebben wij allerlei functies en om deze nu wat uit elkaar te houden hebben de mensen met bepaalde functies enkele onderscheidingstekens. Dit zijn beslist geen tekens die aanduiden dat iemand hoog of laag in de beweging is. Alle padvinders zijn gelijk. Oud en jong proberen dezelfde wet na te leven en hebben dezelfde belofte afgelegd.

Nu lijkt het mij vreselijk vervelend om al die onderscheidingen uit je hoofd te gaan leren. Het beste is je ogen goed de kost te geven en zo aan de hand van de werkelijkheid uit te vissen wat voor functie iemand met bepaalde onderscheidingstekens heeft.

In een bepaalde troep heb ik wel eens een handig hulpmiddel gezien, dat jij voor jouw troep ook wel kunt maken. Van wat stokken en een oud padvindersuniform hadden de jongens een pracht padvinder gemaakt en in een zijtas die deze figuur om had hangen zaten alle denkbare onderscheidingstekens, van papier en karton nagemaakt. Om een of andere reden heette deze figuur Kobus. Op diverse bijeenkomsten voerde Kobus het woord en zei bijvoorbeeld dat hij vandaag „senior patrouilleleider was, kroonverkenners met de groen-gele koorden”. Dan was het de taak van de nieuwelingen om Kobus op de juiste manier van insignes en onderscheidingstekens te voorzien. Het liefst was Kobus Hoofdverkenners, maar de jongens hadden hem duidelijk gemaakt dat hij daar te dom voor was.

SCHEMA DER ORGANISATIE

Nu ik toch het woord Hoofdverkenner gebruikt heb is het wel goed even een kort schema te geven hoe de padvindersbeweging in elkaar zit; zie schema op pagina 21.

Patrouilletekens zijn van groot belang voor de patrouille. In de eerste plaats is er de patrouillevlag waarop jullie dier staat afgebeeld. Vanzelfsprekend moet je leren in enkele lijnen dat dier te tekenen. En natuurlijk bestudeer je het leven van je patrouilledier.

Komt jullie dier in je omgeving voor, dan is de bestudering niet zo moeilijk, maar zit je in de leeuwenpatrouille, dan zul jaar naar Afrika moeten of een retourtje naar Artis moeten nemen. Ieder patrouillelid heeft ook een speciale handtekening, waar de volgende zaken in verwerkt zijn: het patrouilledier, je nummer in de patrouille, de troep, het district en eventueel het land. Jouw patrouille heeft vast wel een speciale handtekening en anders vind je hieronder nog een voorbeeld hoe zo'n geval er uit zou kunnen zien (blz. 23).

Spoortekens

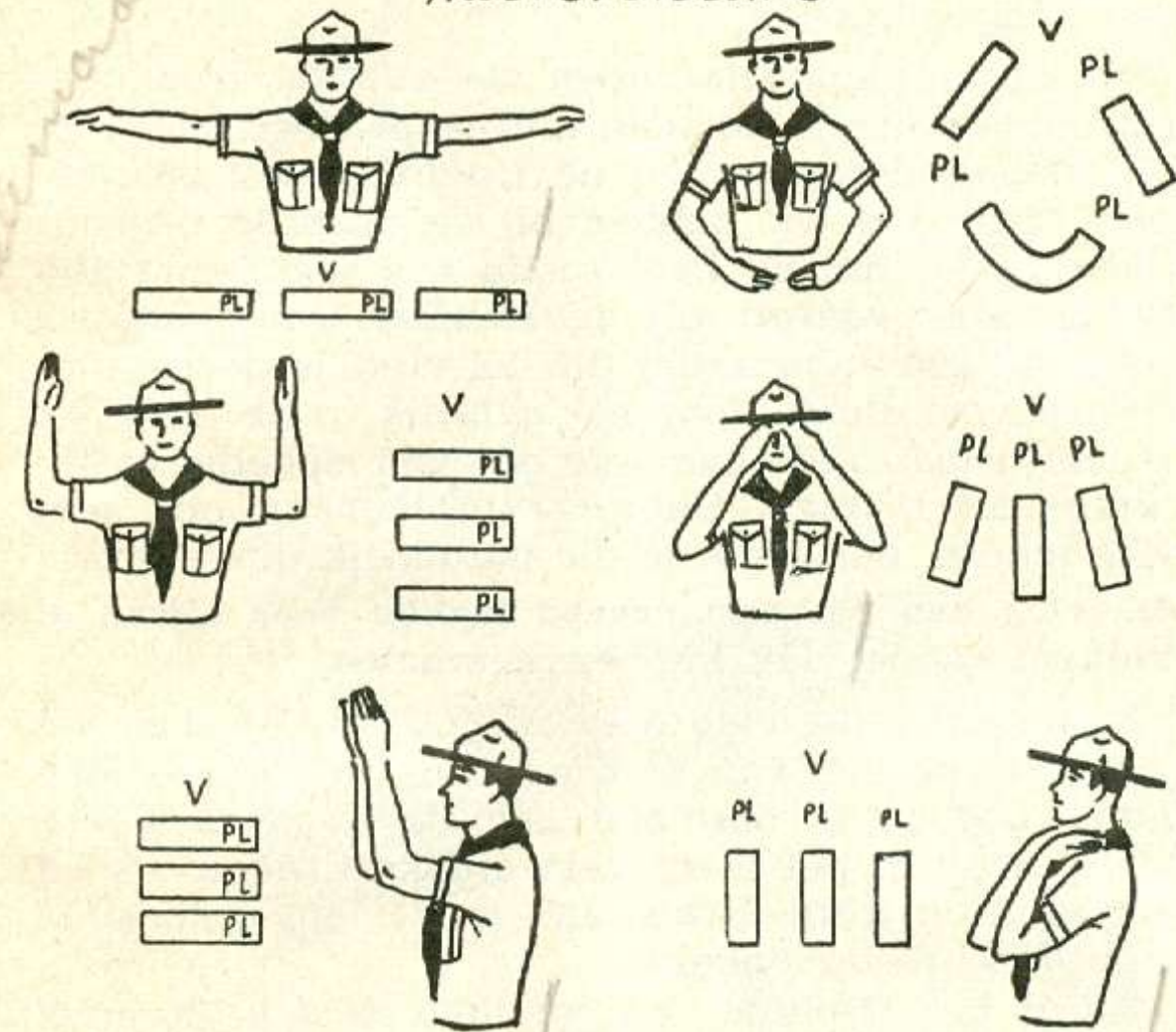
Dat een verkenner een goed spoorvolger moet zijn behoeft ik je niet te vertellen. Als je in Het Verkennen voor Jongens leest, zal je zien hoe belangrijk goed speuren is.

Op de tekeningen zie je enkele spoortekens die je kunt gebruiken.

Onthoud bij het maken van een spoor altijd het volgende goed. Maak de tekens altijd zo, dat alleen een geoefend verkenner deze kan opmerken. Sommige jongens maken koeien van tekens midden op straat, zodat iedereen deze ziet en het spoor ook kan volgen, of de tekens kan vernielen, zodat niemand er meer wat aan heeft. Oefen je dus terdege samen met je P.L.

Handtekening

TROEPOPSTELLING

- DEZE WEG VOLGEN
- 3 → OP 3 PAS IN DE RICHTING VAN DE PIJL LIGT EEN BERICHT
- X DEZE WEG NIET INSLAAN
- IK BEN NAAR HUIS GEGAAN. OF: EINDE VAN HET SPOOR
- 3 IGW (HANDTEKENING): VERKENNER NO 3 VAN DE WOLVENPATROUILLE 1^e GILWELL TROEP

SPOORTEKENS

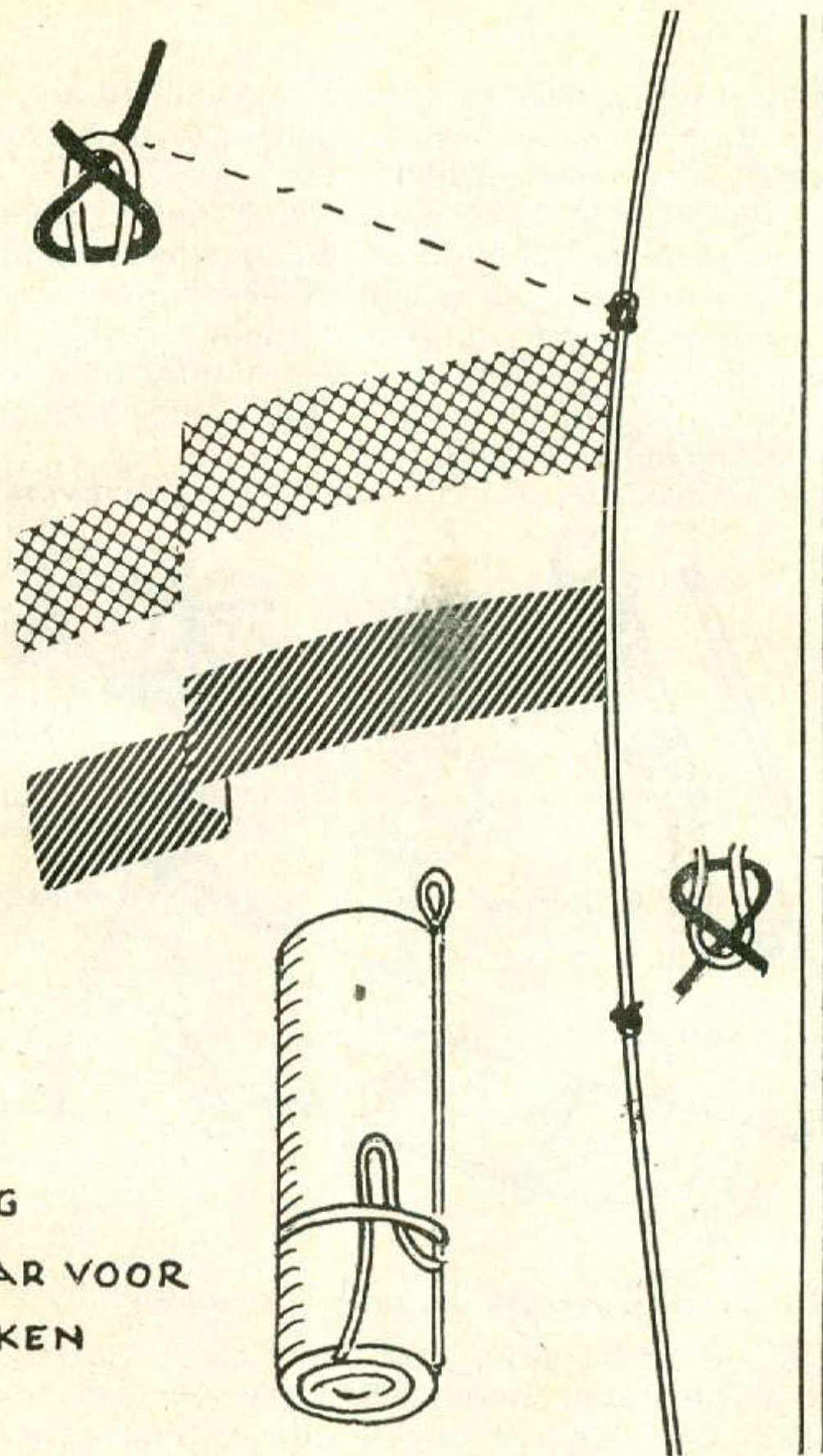
in het maken van spoortekens, en bedenk zelf nog andere mogelijkheden.

Tekens voor troeppopstellingen. Je zult op troep gemerkt hebben dat je hopman niet staat te schreeuwen en te commanderen als hij de troep op een speciale manier opgesteld wil hebben bij de opening of voor een spel, maar dat hij heel rustig een teken met zijn armen maakt, waarop alle patrouilles weten hoe zij zich op moeten stellen. Op blz. 23 vind je de belangrijkste tekens, die je door het gebruik in de troep en door met je patrouilleleider te oefenen, spoedig onder de knie zult hebben. Gebruikt je hopman ook nog andere tekens, dan moet je die natuurlijk ook kennen.

d. De vlag aan de mast gereed maken voor hijsen of breken, en de vlag kunnen neerhalen

Het hijsen van de vlag vind ik plechtiger dan het breken. Het breken van de vlag komt hoe langer hoe minder voor en is ontleend aan de oude zeilvaart, waar de vlag in het want verward kon raken als hij voluit gehesen werd. Vraag aan je P.L. om je te leren hoe de vlag te behandelen.

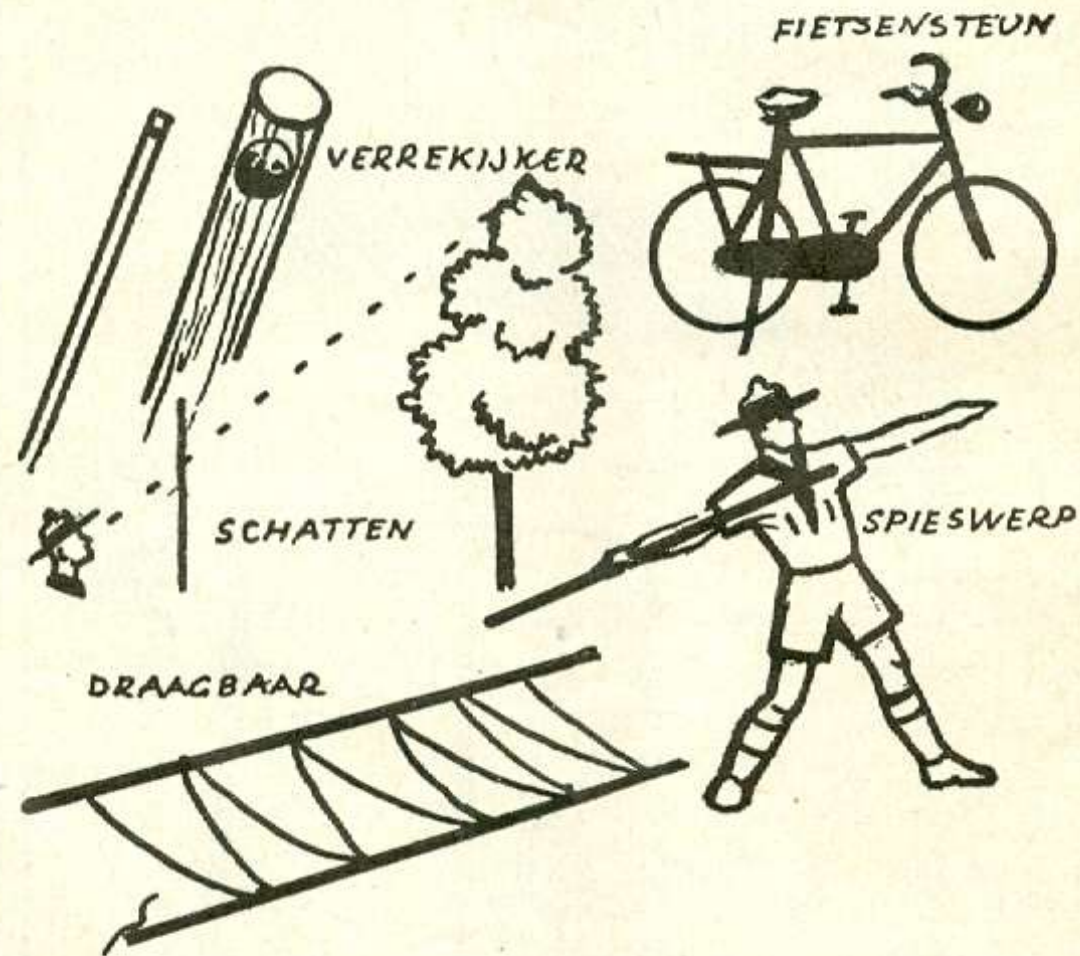
De vlag is het symbool van ons land en daarom moet hij altijd met eerbied behandeld worden. De vlag mag nooit de grond raken en bij sommige onderdelen van de marine is het de gewoonte dat als de vlag de grond toch raakt, deze verbrand wordt en de man die het „ongeluk” veroorzaakte moet een nieuwe vlag betalen. In 1572 begonnen de Watergeuzen de opstand tegen Spanje, en volgens oud zeemansgebruik voeren zij de vlag van de admiraal die hun opdrachtgever was. Dit was de Prins van Oranje en diens vlagkleuren waren : oranje-wit-blauw. De watergeuzen brachten de vlag op het land en op 23 juni 1572 werd Gouda bezet en volgens een geschiedschrijver zwaaide men met „vendelen orangien, wit ende blue”.

**VLAG
KLAAR VOOR
BREKEN**

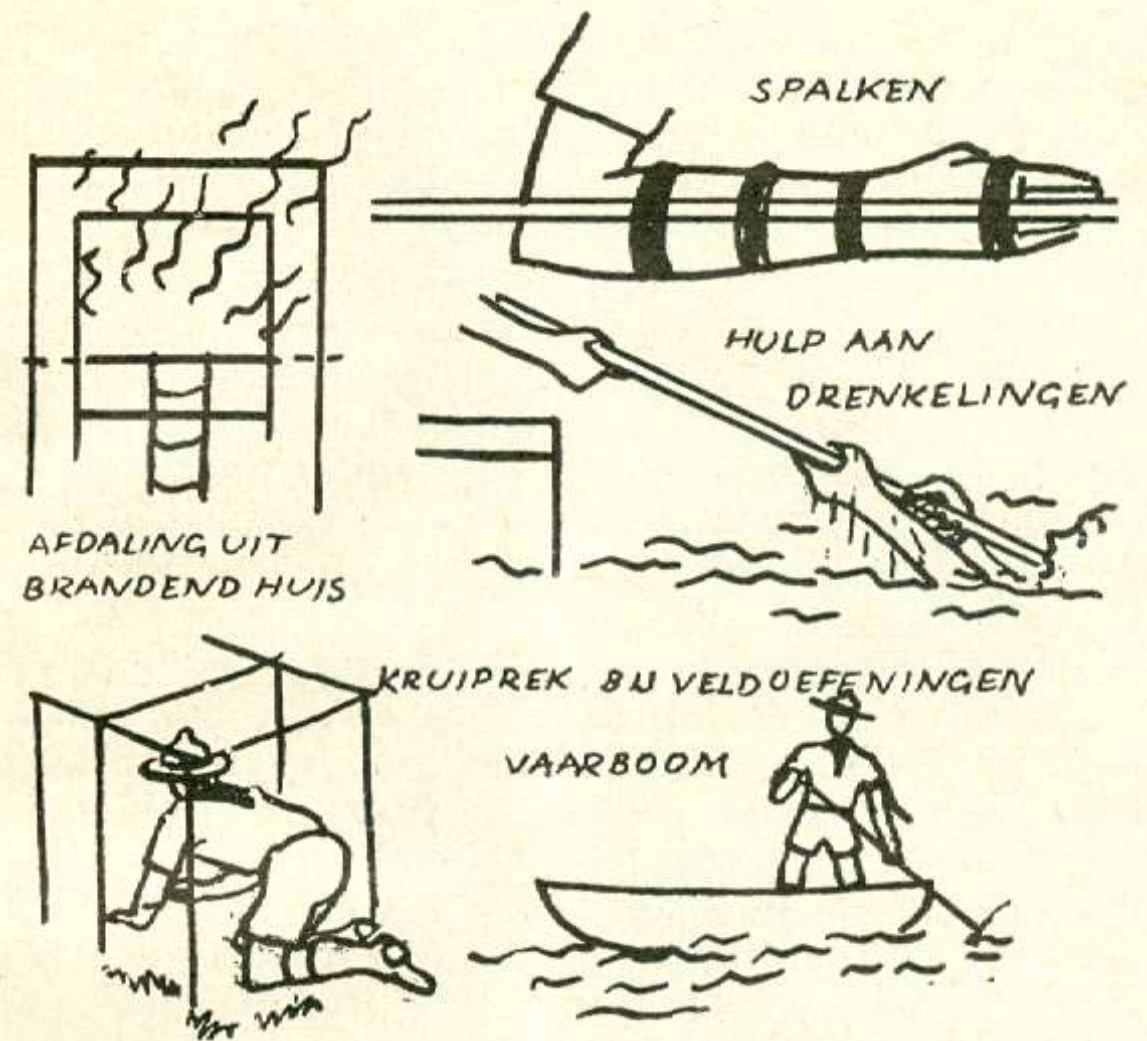
In de heraldiek kent men geen verschil tussen oranje en rood en zo is langzamerhand onze nationale vlag rood-wit-blauw geworden.

Door de eeuwen heen is de vlag het symbool van onze vrijheid en zelfstandigheid geworden; ook onze eenheid wordt er door gesymboliseerd, hetgeen vooral in de afgelopen oorlog weer duidelijk werd. Voor ons land hebben duizenden zich zelf geofferd en het is je dus duidelijk dat de vlag te allen tijde met eerbied behandeld moet worden.

e. De verkennersstok kunnen gebruiken

Dit is een echte praktische eis en als je even nadenkt, kun je de bovenstaande figuren zelf met tientallen gebruiken aanvullen. Beoefen de zelfbedachte gebruiken eens met je patrouille.

Een goede padvindersstok moet van sterk buigzaam hout zijn. Tevens moet de stok recht zijn en geen zwakke plekken vertonen. De stok moet als praktisch hulpmiddel ingericht zijn, o.a. moet er een zeer nauwkeurige maatverdeling op voorkomen (cm, dm, m), moet de stok ingericht zijn als balans, zodat je er allerlei voorwerpen mee kunt wegen. Neem op een patrouille-bijeenkomst eens wat gewichten mee en hang die één voor één aan het uiteinde van de stok en kijk dan waar je b.v. je mes moet houden om de stok in evenwicht te krijgen.

Hangt er een gewicht van 1 kilogram aan het uiteinde en moet je je mes op precies 50 cm van het uiteinde van de stok houden om deze op het mes te laten

balanceren, dan zet je op dat punt een merkteken. Je weet dan dat als je daar je mes houdt en de stok is in evenwicht met een voorwerp aan het uiteinde, dat dat voorwerp dan 1 kg weegt; ijk je stok dus voor een groot aantal gewichten.

Voor het uitzetten van rechte hoeken, dat bij het kaarttekenen nogal eens voorkomt, kun je twee kleine gaatjes in de stok boren, die elkaar loodrecht kruisen (vraag maar aan je P.L. hoe dit moet en wat je er mee kunt doen); ook een klein gaatje onder een hoek van 45 graden naar boven, kan goede diensten bewijzen bij het meten van hoogten en breedten (je P.L. legt je dit ter zijner tijd ook uit).

Als je tochten maakt is het lastig steeds met de stok in je hand te lopen. Maak er dus een draagband aan van touw dat je in elkaar vlecht (b.v. met een platting in de kleuren van je patrouille-linten — oefen deze plattingen eens op een patrouille-avond).

Snijd tevens in je stok allerlei gegevens, zoals de datum van je installatie, de kampen die je meemaakt, enz. Kerf niet met een groot mes in het wilde weg, want dan is je stok meteen naar de maan, maar oefen eerst in een ander stuk hout, zodat je stok een goed en mooi totem wordt.

f. Touwverbindingen

In kampvuurverhaal 8 uit het Verkennen voor Jongens vind je geschreven over pionieren en het nut van touwverbindingen voor padvindders.

In het boekje „Touwverbindingen” vind je o.a. de knopen die je moet kennen.

Iedere touwverbinding wordt gemaakt met een bepaald doel en zorg er dus voor dat je in de praktijk weet wat je doen moet. Het werken met kleine stukjes draad is geen padvinderswerk. Een schootsteek moet

gemaakt worden in een dun en een dik touw en op de juiste manier, anders *is het geen schootsteek*, de enige uitzondering is bij touwen van gelijke dikte waarvan een uiteinde al een lus heeft (b.v. bij het vastmaken van de vlag).

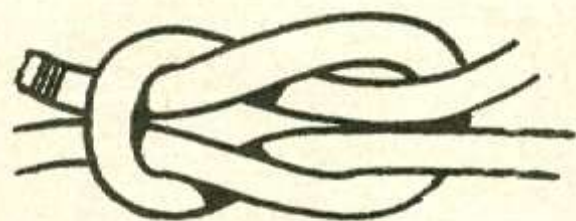
Touwen van gelijke dikte maak je aan elkaar met een *platte knoop* (erg dikke touwen met een *visserknoop*, die je later nog leert, dunne draadjes met een weversknoop). De *mastworp* gebruik je als begin van een sjorring; ook kun je hem gebruiken om een touw even aan een paal vast te maken, maar alleen als er geen grote trek op het touw wordt uitgeoefend. Is dit wel het geval, dan gebruiken wij b.v. de *werpankersteek*. Deze steek kunnen wij ook gebruiken om een touw aan een ring vast te maken.

De *paalsteek* dient in het algemeen om in een lijn een lus te maken die niet dicht kan schuiven. De grootte van de lus hangt af van het doel waarvoor je deze nodig hebt. De naam touwverkorting spreekt al voor zichzelf. Een padvinder snijdt geen touw stuk als het niet dringend nodig is, want touw is erg kostbaar, heb je dus een kortere lijn nodig dan je bezit, dan leg je een touwverkorting aan.

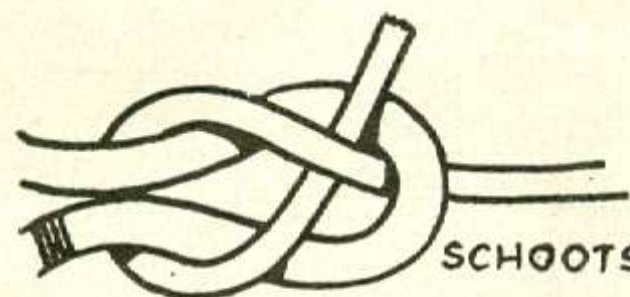
g. Touwbezetting

Om te voorkomen dat touw aan de uiteinden gaat uitrafelen, gebruiken wij de *touwbezetting* (later leer je ook nog andere manieren om uitrafelen te voorkomen, o.a. de *eindsplits*).

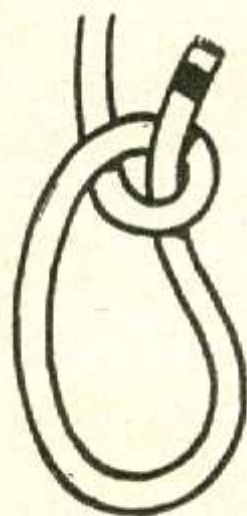
Met touw werken leer je alleen maar door het veel te doen, onder allerlei omstandigheden. Knopen leggen in het donker, onder water, met één hand, alleen met je voeten, enz. Bedenk voor de volgende patrouille-bijeenkomst eens een nieuwe knopenrace met praktische opdrachten er in verwerkt.

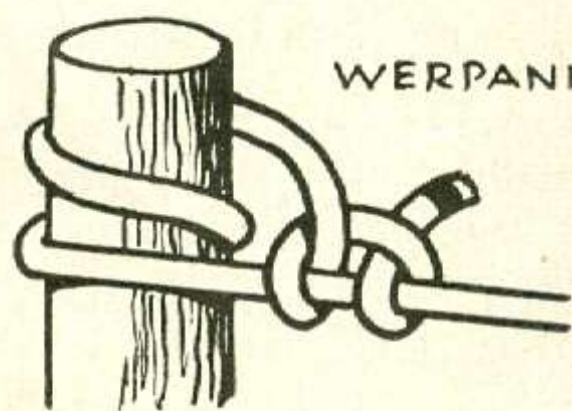
PLATTE KNOOP

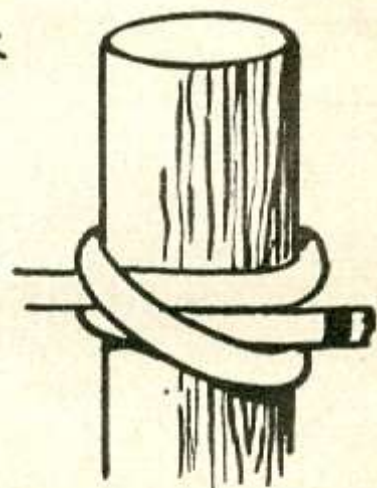
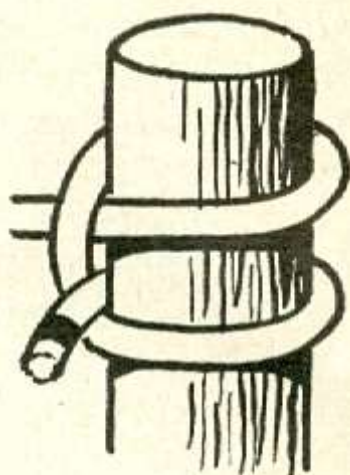
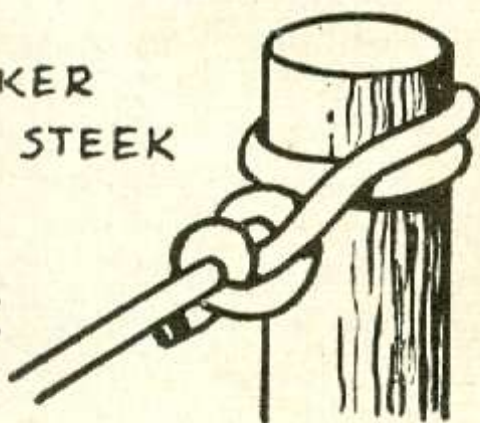
SCHOOTSTEEK

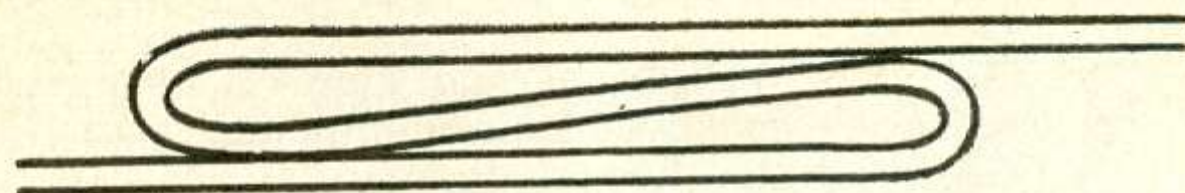
PAALSTEEK

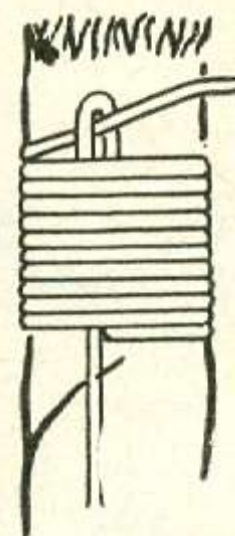
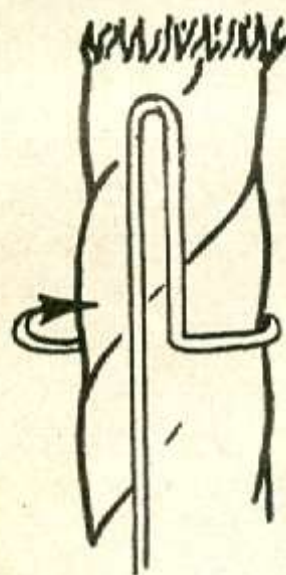
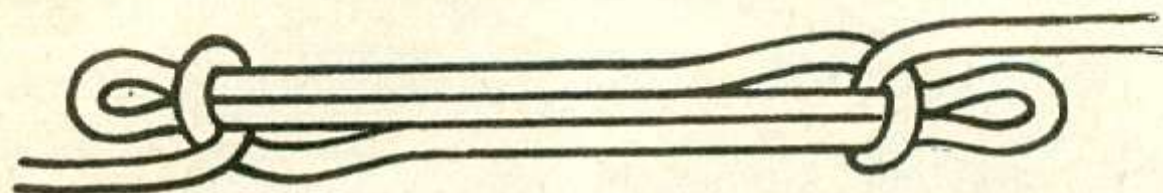
WERPANKER
STEEK

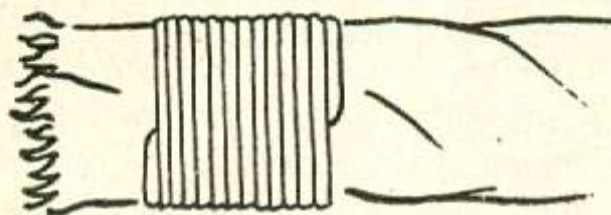
MASTWORP

TOUWVERKORTING

TOUWBEZETTING

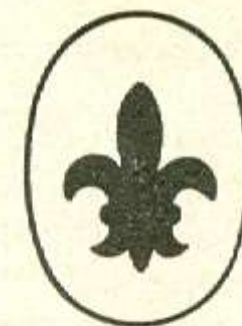
h. **Voor zeeverkenners :**

- a. Ten minste 50 meter gekleed kunnen zwemmen (blouse, broek en kousen als minimum), of in het bezit zijn van een erkend diploma.
- b. ten minste 150 meter in zwembroek kunnen zwemmen.
- c. Het gebruik van pikhaak en vaarboom kennen;
- d. De slipsteek kunnen leggen en toepassen.

Als je alle eisen voor het insigne derde klas hebt afgetekend, heb je een eerste stap gedaan op de weg om een goed getraind verkenner te worden. Zorg er voor dat je na niet te lange tijd ook het tweede klas insigne mag dragen en dan op pad naar het eerste klas verkennerschap en het insigne „kroonverkenner”. want je weet dat een kroonverkenner zich pas werkelijk verkenner mag noemen.

Zie niet op tegen dat eerste klas insigne; iedere jongen kan eerste klasser worden, mits je doorgaat met je training met hetzelfde enthousiasme waarmee je je eerste knoop gelegd hebt. Mocht het in jouw patrouille nog niet zo zijn als je het wel zou willen, dan kan het door jouw voorbeeld en door jouw padvindersgeest goed worden. Laat je niet door kleinigheden van je voornemen afbrengen, maar oefen je steeds beter, bedenk spelen voor je patrouille, maak een mooi knopenbord als jullie dat nog niet hebben. verzamel gegevens van je patrouilledier, verbeter je patrouillehoek en je zult zien: met een padvindersglimlach en doorzettingsvermogen kun je bereiken wat je wilt.

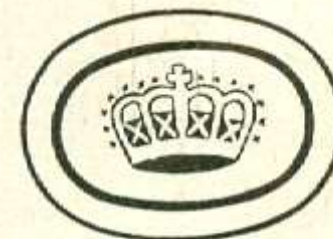
3^e KLAS

2^e KLAS

1^e KLAS

KROONVERKENNER

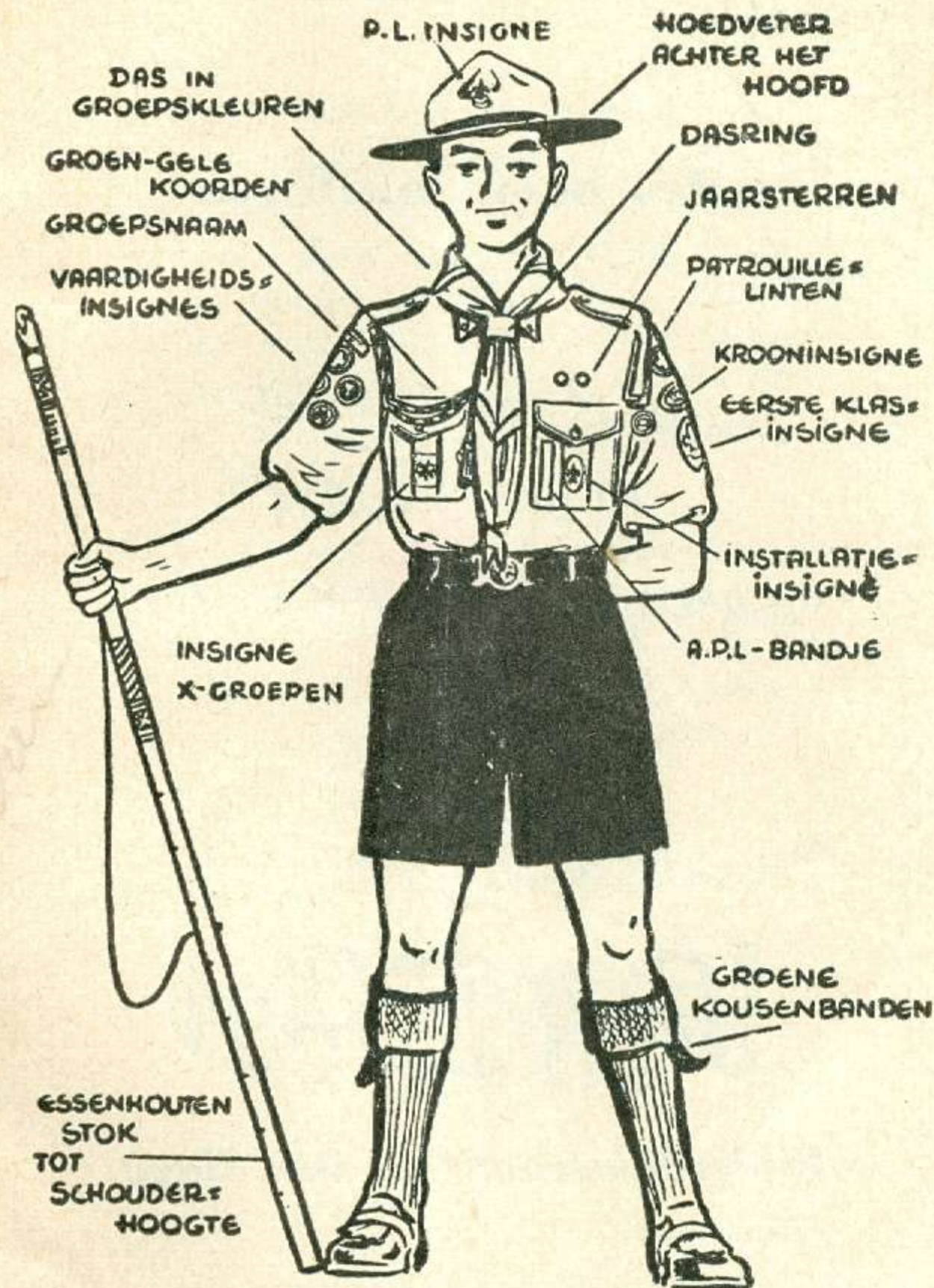
Kroonverkennen

Een kroonverkennen moet verkennen eerste klasse zijn en vijf der navolgende insignes hebben behaald, waaronder ambulance, gids, redders, rivierloods of zeeloods: ambulance, bescherming bevolking, braille, brandweerman, dieren-E.H.B.O., draver, fietsenmaker, gids, handige jongen, kampkok, kustwachter, luchtvaartnavigator, luchtvaartwaarnemer, openbare gezondheid, pionier, redder, rivier- of zeeloods, roeier, ruiters, seiner, tolk, vogelbeschermers.

Onder de insignes, die een zeeverkennen moet hebben behaald, moeten de insignes ambulance of gids en rivier- of zeeloods of redder zijn. Onder de insignes, die een luchtverkennen moet hebben behaald, moeten de insignes ambulance of gids en luchtvaartwaarnemer zijn.

Indien bij de jaarlijkse hertoetsing der vaardigheid overeenkomstig regel 338 blijkt, dat de verkennen niet meer voldoet aan de eisen, gesteld voor één der insignes, welke hem het recht geven op het kroonverkennersinsigne, mag hij laatstgenoemd insigne niet langer dragen.

**Iedere verkennen
kan kroonverkennen
worden**

Het beste uniform

koop je

in je eigen winkel.

50 jaar ervaring

op het gebied van P.V.-uniform

en

kamperen.

DE Scout-Shop

Bilderdijkstraat 92, Den Haag.

Als je geïnstalleerd bent, behoort je tot de Wereldbroederschap van Padvinders. Deze broederschap begint in je patrouille, in je troep, je eigen land. Wat is prettiger dan iedere maand iets te weten te komen over deze padvinders in ons land en in de wereld. Je kunt dat door een abonnement op „De Verkenner”.

Vraag eens een proefnummer.

Abonnementsprijs is f 4,— per jaar.

Groepsabonnementen (min. 20 stuks aan één adres) f 3,— per jaar.

met „De Verkenner”

**ben je pas
Padvinder**

